

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

1 30 אוקטובר 2016
2

לפני:
השופטת נטע רות
נציג ציבור (עובדים) מר חיים זהבי
נציג ציבור (מעסיקים) מר מרדכי מנוביץ'

התובע **שלמה יוסף מקונן**
ע"י ב"כ: עו"ד מורן חיון

-

הנתבעת **מפעלי המקור בע"מ**
ע"י ב"כ: עו"ד מורן שבו

3
4

פסק דין

5

6 האם הנתבעת הפרה את הוראות חוק שיווין הזדמנויות בעבודה התשמ"ח - 1998 ביחס
7 לתובע; האם הנתבעת הפרה את הסכם העבודה באופן המזכה את התובע בפיצוי בגין
8 עוגמת נפש והאם הפרה הנתבעת את חוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן **חוק**
9 **איסור לשון הרע**). אלה הן השאלות המרכזיות שהובאו להכרעתנו.

10

11 1. **נקדים ונציין כי לאחר ששמענו את עדויות הצדדים היום, וכן סיכומים בעל**
12 **פה, הגענו למסקנה כי יש לקבל את התביעה לפי חוק השוויון וכן את התביעה**
13 **הנפרדת לתשלום פיצוי בגין עוגמת נפש וכי יש לדחות את התביעה לפי חוק**
14 **איסור לשון הרע וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.**

15

16 **רקע כללי**
17 2. התובע עבד בנתבעת החל מיום 6.1.2015 ועד ליום 5.2.2015. הנתבעת הינה
18 חברה אשר עיקר עיסוקה הינו בענף הדפוס.

19

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

- 1 3. התובע הועסק במחלקת הכריכה ועבודתו התבצעה במשמרות אשר כללו שעות
2 עבודה ארוכות.
- 3
- 4 4. ביום 5.2.15 הועסק התובע במשמרת הערב והלילה, שהחלה בשעה 17:00
5 והייתה אמורה להסתיים בשעה 7:00. בין התובע לבין הממונים עליו התגלעה
6 מחלוקת בקשר ליציאת התובע להפסקה בסמוך לשעה 04:00, לאחר שהתובע
7 יצא להפסקה ומיד בסמוך לאחר מכן נדרש לחזור לעבודתו בשל לחץ בעבודה
8 אך סירב לעשות כן. מכאן ואילך כל אחד מהצדדים טוען להשתלשלות עניינים
9 שונה כפי שיפורט להלן.
- 10
- 11 5. לגרסת התובע בשעה 04:00 הוא יצא להפסקה בהתאם להסכמתו של מנהל
12 המחלקה מר עלמו. אולם, דקות ספורות לאחר מכן, פנה אליו מנהל העבודה
13 במקום מר יצחק מיארה (להלן – **מיארה**) אשר לדבריו החל לצעוק עליו ועל שני
14 עובדים אחרים אשר שהו בהפסקה והורה להם לחזור מיד לעבודה. התובע אשר
15 היה לדבריו מותש אחרי שעות עבודה רבות, ביקש להשלים את ההפסקה ואף
16 ציין כי מנהל המחלקה, מר עלמו, אישר לו לצאת להפסקה. שני העובדים
17 האחרים אשר שהו גם הם בהפסקה חזרו לעבודתם. לגרסת התובע מיארה
18 המשיך לצעוק עליו ודרש ממנו לחזור לעבודה אולם התובע עמד על זכותו
19 להשלים את ההפסקה כשלפתע ולתדהמתו **"תפס מנהל העבודה את שתי ידיו**
20 **ונגח בעוצמה רבה בפניו"**. זאת, לעיני עובדים נוספים שנכחו במקום ובאופן
21 משפיל ומבוזה. עוד טוען התובע כי איש מטעם הנתבעת לא טרח ליתן לו טיפול
22 רפואי או לסייע לו. לאחר מספר דקות – כך לגרסת התובע - הגיע למקום מנהל
23 המחלקה והתובע סיפר לו על האירוע האלים עם מר מיארה. התובע אשר חש
24 לדבריו כאוב ופצוע, ביקש להתפנות לטיפול רפואי ולבסוף לאחר שהוא זכה
25 ליחס אדיש, לדבריו, נאות מנהל המשמרת מר אלקיים (להלן – **אלקיים**) להזמין
26 לו מונית. מונית אשר התובע חיכה לה זמן רב. לדברי התובע, בעת שהוא המתין
27 למונית, זימן אותו אלקיים לחדרו ואז פנה אליו בצעקות **"מי אתה חושב שאתה**
28 **בכלל; אתיופי מסריח; חושב שאתה חכמולוג גדול?; עוד איזה אתיופי לא**
29 **מפותח"**. בנוסף לכל אלה, הודיע אלקיים לתובע כי הוא יידרש לשלם את עלויות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

- 1 המונית בעצמו וכן את הטיפול הרפואי ואף הוסיף ואמר "אתה תשלם את כל
2 ההוצאות ואיציק [מיארה] יתבע אותך מחר, אני אלך לשולי [מנכ"ל הנתבעת]
3 יא חצוף. מחר אתה לא תהיה פה."
4
- 5 6. לאחר הדברים הללו, התובע פונה לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי
6 ולאחר מכן הגיש תלונה במשטרת ישראל על תקיפה כנגד מיארה.
7
- 8 7. גרסת הנתבעת, כפי שפורטה בתצהיריהם של מנכ"ל הנתבעת, מר חלפי (להלן –
9 **המנכ"ל**) מיארה וכן מר עלמו הייתה כאמור שונה. מיארה העיד כי בשעה 04:00
10 התובע החליט לצאת להפסקה על דעת עצמו בלא לקבל את אישורו של מר עלמו
11 או של אלקיים (מנהל המשמרת) וזאת על אף שידע שמדובר בשעת שיא מבחינת
12 העבודה, כי על רקע דברים אלה הוא ביקש מהתובע להמשיך בעבודתו אולם
13 התובע התעלם מבקשותיו עד שלבסוף החל התובע לצעוק עליו, לגדף אותו
14 ולהתפרע ואגב כך אף השליך לעברו חפצים שונים וניסה להרים עליו ידיים. זאת
15 שעה שהוא, מיארה, ביקש מהתובע שיחדל, ניסה להדוף את ידיו אולם התובע
16 צעק עליו במטרה להלהיט את הרוחות "איי איי נתת לי מכה באף" והמשיך
17 להתלחם. מיארה הכחיש מכל וכל את טענת התובע כי הוא הקניט אותו כי הוא
18 נהג בו באופן משפיל ומבזה או כי הוא נגח בו בעוצמה (ר' סעיפים 5-8 לתצהיר
19 מיארה).
20
- 21 8. אלקיים העיד אף הוא כי ביום האירוע, 5.2.15, בסמוך לשעה 04:00, יצא התובע
22 להפסקה על דעת עצמו, מבלי שמנהל המחלקה עלמו, או הוא, מר אלקיים, נתנו
23 את הסכמתם לכך. לדבריו, הוא לא היה עד לחילופי הדברים בין התובע לבין
24 מיארה, למרות ששמע צעקות ונודע לו על הוויכוח שבין התובע למיארה מספר
25 דקות לאחר שאירע, כאשר דיווח לו עליו מר עלמו. לגרסת אלקיים על פי בקשתו
26 של עלמו, הוא ביקש לקיים בירור בין התובע לבין מיארה אולם התובע סירב
27 לשתף פעולה ולכן הוא הזמין עבורו מונית שהתובע נאלץ להמתין לה זמן מה עד
28 שתגיע. לגרסת אלקיים בזמן שהתובע המתין למונית, הוא הסתובב במפעל
29 וסיפר לעובדים את גרסתו על שהתרחש מול מיארה. בנוסף הכחיש אלקיים מכל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

- 1 וכל את האמירות "הגזעניות" שייחס לו התובע תוך שהוא מצין כי רבים מעובדי
2 המפעל נמנים על בני העדה האתיופית.
- 3
- 4 9. גרסת המנכ"ל, אשר לא היה מעורב באופן אישי באירועים או לא היה עד להם
5 הייתה כי לאחר שהתובע לא הגיע למשמרת ביום שלאחר התקרית, הוא ניסה
6 ליצור איתו קשר טלפוני כדי לקבל את גרסתו לאירוע אולם התובע לא השיב
7 לפנייתו הטלפונית לרבות הודעות טקסט. משכך, בשל היעדר שיתוף פעולה של
8 התובע, הוא זימן לשיחה את יתר העובדים שהיו מעורבים בתקרית: מיארה,
9 עלמו ואלקיים ולאחר שתחקר אותם ובחן את גרסאותיהם הוא שוכנע כי פרט
10 לוויכוח קולני בין התובע לבין מיארה לא ננקטה כלפי התובע אלימות פיזית.
11 חרף זאת, על מנת למנוע הישנות של מקרה מעין זה הוא השעה את מיארה
12 למשך 4 ימים ודאג לכך שעובדי המפעל והמנהלים יעברו "ריענון" בנושא נהלי
13 התנהגות ואלימות בעבודה. המנכ"ל הוסיף והעיד כי לאחר שבוע ממועד
14 האירוע התובע הגיע למפעל על מנת להציג מסמכים רפואיים וביקש מהמנכ"ל
15 לחתום עליהם, כאשר במועד זה הוא שב וביקש מהתובע להשמיע את גרסתו
16 ביחס לתקרית אולם התובע סירב. מספר ימים לאחר מכן, הגיע למפעל חוקר
17 משטרה אשר חקר את האירוע. במסגרת כך הוא גבה עדות מאלקיים, צפה
18 בהקלטה אשר צולמה במצלמת האבטחה, ואישר בפניו (בפני המנכ"ל) כי אין
19 בצילומים כל עדות לאלימות או למגע פיזי ולבסוף החליטה המשטרה לסגור את
20 התיק בשל חוסר בראיות. בנוסף ציין המנכ"ל כי לאחר קבלת כתב התביעה הוא
21 חקר את טענותיו של התובע ביחס לאמירות הגזעניות שיוחסו לאלקיים ומצא
22 כי הן אינן נכונות, לאחר שאלקיים הכחיש אותן מכל וכל.
- 23
- 24 10. אין חולק כי לאחר האירוע התובע פנה לחדר המיון בבית חולים "קפלן" שם
25 התלונן כי הותקף בזמן העבודה וכי נגרמו לו עקב כך חבלות ראש ללא איבוד
26 הכרה (רי' נספח ב' לתצהיר התובע). בנוסף, הגיש התובע ביום 5.2.15 תלונה
27 בתחנת המשטרה ברחובות בשל אירוע תקיפה שייחס למיארה. בעקבות תלונה
28 זו נחקרו התובע, מיארה ועובדים נוספים במשטרת ישראל והחקירות צורפו
29 לתצהירו של התובע. כמו כן, אין חולק על כך כי המוסד לביטוח לאומי הכיר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

1 באירוע כתאונת עבודה ובעקבות כך שולמו לתובע דמי פגיעה לתקופה שמיום
2 6.2.15 ועד 30.4.15 (ר' נספח ה' לתצהיר התובע). כן עולה מהראיות כי תיק
3 החקירה שנפתח בעקבות תלונת התובע נסגר בשל חסר בראיות.
4
5 11. בהמשך הדברים, כפי שנאמר לעיל, נפרט את ההכרעה בשאלות העובדתית
6 שבמחלוקת, תחילה נתייחס לאירוע הנגיחה.

7

8

אירוע הנגיחה

9 12. בראשית הדברים נציין כי לאחר ששמענו את עדות התובע ואת עדות עדי
10 הנתבעים, הגענו למסקנה כי יש להעדיף את גרסת התובע בכל הנוגע לאירוע
11 הנגיחה וזאת מהטעמים שיפורטו להלן. תחילה ייאמר כי עדות התובע עשתה על
12 בית הדין רושם אמין ולא מצאנו סתירות מהותיות בגרסת התובע ובהשוואה
13 בין הטענות שהעלה במסגרת חקירתו במשטרה, סמוך לאחר האירוע, לבין
14 הדברים שהעיד בתצהירו או בחקירתו הנגדית. מנגד, מצאנו סתירות מהותיות
15 בעדותו של מיארה המגלה על פניה מספר קשיים: כך למשל בחקירתו הנגדית
16 ובתשובה לשאלה מפורשת שנשאל בהקשר זה העיד מיארה כי לא היה כל מגע
17 פיזי בינו לבית התובע. גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם הדברים שמסר מיארה
18 במשטרה שם ציין כי היה מגע שכזה וכי הוא הוריד את ידיו של התובע. כך גם
19 בתצהירו של מיארה הוא התייחס לניסיון להדוף מעליו את התובע. זאת ועוד,
20 במסגרת תצהירו העיד מיארה לראשונה כי התובע זרק עליו חפצים שונים
21 דהיינו - כי התובע הוא זה שהתנהג כלפיו באלימות. גרסה שאין לה זכר
22 בחקירתו של מיארה במשטרה. בחקירתו הנגדית העיד לראשונה מיארה כי
23 התובע זרק עליו סלטים וחוברות, גרסה שלא נזכרה בעדות במשטרה ולא
24 בתצהיר מיארה. מנכ"ל הנתבעת אשר לדבריו, בחקירתו הנגדית, צפה בכל
25 הסרטים של מצלמות האבטחה המתייחסים ליום האירוע, ולמיקומים השונים
26 במפעל הנתבעת העיד כי הוא לא ראה שום התרחשות חריגה, ודאי שלא אלימה,
27 במועד הרלבנטי. גרסה שאינה עולה בקנה אחד עם עדות מיארה שלפיה התובע
28 התנהג כלפיו באלימות וזרק עליו חפצים שונים לרבות חפצים וסלטים. על
29 דברים אלה נוסף כי מעדות מיארה במשטרה עולה כי הוא לא ציין בפני חוקר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

- 1 המשטרה את דבר קיומן של מצלמות אבטחה, אשר מהם ניתן יהיה ללמוד על
 2 אשר אירע במציאות. זאת שעה שהתובע מנגד ציין עובדה זו בפני חוקר
 3 המשטרה ואף האיץ בפני השוטר למהר ולבקש את סרטי הצילום לפני שתיערך
 4 בהם מניפולציה כלשהי או שמי מטעם הנתבעת ימחק אותם.
 5
- 6 13. מיארה אף לא ידע ליתן תשובה מסברת את האוון לבית הדין מדוע לא הפנה את
 7 החוקר המשטרתי לסרטי מצלמות האבטחה אשר היו מלמדים בצורה הטובה
 8 ביותר על חפותו. לא למותר לציין שהנתבעת לא הציגה לבית הדין את הסרטים
 9 של מצלמות האבטחה, על אף שמדובר בראיות שאמורות להיות בשליטתה ודאי
 10 שבידיעתה. ככל שסרטים אלה הועברו לידי המשטרה כפי שטען המנכ"ל, הרי
 11 שלא ניתן הסבר מדוע הנתבעת לא ביקשה צו לקבל אותם חזרה לידיה על מנת
 12 להציגם לבית הדין.
 13
- 14 14. לא נעלמה מעיננו העובדה כי התובע לא זימן לעדות עדים רלבנטיים לתמיכת
 15 טענותיו בדבר מעשה הנגיחה, אולם התובע סיפק הסבר לעובדה זו תוך שהוא
 16 מציין כי תקופת עבודתו השתרעה על פני תקופה קצרה בלבד, באופן שלא אפשר
 17 לו הכירות עם העדים ונגישות לפרטיהם המזהים. מה גם שמדובר בעובדים
 18 המועסקים בנתבעת ומתפרנסים ממנה אשר עשויים לעמוד במצב של ניגוד
 19 עניינים במקרה שבו היו נדרשים למסור עדות כנגד מעסיקם.
 20
- 21 15. עוד יצוין כי מגרסת הנתבעת עולה כי מיארה הושעה מעבודתו למשך 4 ימים וכי
 22 לא שולם לו שכר בגין ימי ההשעיה. עובדה התומכת אף היא במסקנה כי אין
 23 מדובר באדם אשר היה חף מכל אשמה. תמיכה נוספת למסקנה זו ניתן לדלות
 24 מהעובדה שמיארה אף היה נכון לדבריו לבקש סליחה מהתובע אולם התובע לא
 25 הסכים למחול לו. מכאן שניתן להניח שגם מיארה עצמו חש בתוך תוכו כי יש לו
 26 סיבה לבקש את סליחתו של התובע.
 27
- 28 16. זאת ועוד אחרת, מעבר לעובדה שבית הדין העדיף את גרסת התובע בקשר לעצם
 29 קיומו של מעשה הנגיחה, ולהתנהלות האלימה של מיארה כלפיו, הרי שעולה כי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

1 הנתבעת אף לא טיפלה בתלונה של התובע ביחס למעשה זה באופן התחייב
2 מחובת תום הלב כלפי התובע ובאופן שיש בו באמת לנסות ולשרש התנהגות
3 אלימה מצד מי מעובדיה. במיוחד שעה שמדובר בעובד הממונה על עובדים: כך
4 למשל עולה כי מנכ"ל הנתבעת מיהר "לזכות" את מיארה מכל אשמה באופן
5 שממנו משתמע כי תלונת התובע הייתה תלונת שווא וזאת בלא ששמע כלל את
6 גרסת התובע. המנכ"ל אמנם העיד כי התובע סירב לענות לטלפונים וסירב לשתף
7 איתו פעולה, בבירור התקרית אך לא ברור מדוע המנכ"ל לא העביר את תמצית
8 הממצאים שמצא בעקבות הבירור לתובע בכתב על מנת לאפשר לו להציג את
9 תגובתו. זאת לפני שהגיע למסקנה סופית ולפני שפרסם את המסקנה הסופית
10 על לוחות המודעות בנתבעת.

11

12 מעבר לכך מצאנו אף קושי בכך שבמסגרת "התחקיר" שערך המנכ"ל לא מצאנו
13 כל התייחסות לסרטים שצולמו במצלמות האבטחה ולמה שראה בהם המנכ"ל.
14 זאת למרות שבמהלך עדותו בבית הדין הוא טען לראשונה כי הוא צפה בעצמו
15 בכל הסרטים של מצלמות האבטחה שצולמו בכל המצלמות ובכל המקומות
16 ביום האירוע ולא ראה בהם שום ביטוי של אלימות. מכאן, שהיה מתבקש - לו
17 אכן הדבר היה נכון - כי עובדה זו תצוין במסגרת התחקיר וכן נתבקש כי
18 יתאפשר גם לתובע לחזות בסרטי הצילום ולהגיב עליהם במועד קרוב ככל הניתן
19 למועד האירוע. עולה מכל זאת כי לא זו בלבד שגורם ניהולי האחראי על עובדים
20 בנתבעת התנהג באופן אלים כלפי עובד שהיה כפוף למרותו, אלא שהנתבעת לא
21 חקרה את האירוע באופן אחראי ובתום לב. ודאי לא באופן העשוי למנוע
22 אירועים דומים בעתיד.

23

24 **האמירות המיוחסות לאלקיים בנושא מוצאו של התובע**

25 17. עדות התובע עשתה כאמור רושם אמין על בית הדין לכל אורכה. זאת בהתייחס
26 אף לאמירות שהוא ייחס לאלקיים כמצוטט לעיל: התובע אזכר אמירות אלה
27 בזמן אמת, סמוך לאירוע כבר במועד חקירתו במשטרה. אלקיים מנגד אמנם
28 הכחיש את האמירות באופן נחרץ אולם לכשעצמו מצאנו קשיים בהכחשה
29 גורפת זו, שלותה בתיאור שיח מסביר פנים ונעים הליכות ביחס לתובע במועד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

1 התקרית. במיוחד שעה שעולה שגם אלקיים מיהר להפנות אצבע מאשימה כלפי
2 התובע בכל הנוגע לתקרית וזאת על אף שהוא לא היה עד לה. כמו כן, ניכרת גם
3 חוסר שביעות הרצון, בלשון המעטה, של אלקיים על כך שהתובע סיפר על
4 האירוע לעובדים אחרים בנתבעת כמו גם מכך שהוא נדרש להעיד על "סיפורי
5 הבדים" של התובע, לטענתו, בבית הדין. משמע, עולה מן המכלול כי מר אלקיים
6 היה מסויג מאוד מהתובע בלשון המעטה ועדותו ביחס לאופן שבו הוא התנהל
7 מול התובע ביום התקרית עשתה על בית הדין רושם בלתי אמין.

8

9

כללם של דברים

10 18. לאור כל האמור לעיל אנו קובעים כממצא עובדתי כי יש לקבל את עמדת התובע
11 ביחס לתקרית שבמהלכה מיארה נגח אותו בראשו וכן את גרסת התובע ביחס
12 לאמירות שהוא ייחס למר אלקיים. כמו כן אנו קובעים כי לא הוכח שאיש מבין
13 העובדים שמע את הדברים שאמר אלקיים לתובע אליהם מתייחסת התביעה
14 לפי חוק איסור לשון הרע.

15

16

הסעדים שהתבקשו

17 19. לאור האמור לעיל יש לדחות אפוא את התביעה לתשלום פיצוי בגין עילת לשון
18 הרע. זאת מאחר ולא הוכח שהדברים שנאמרו על ידי מר אלקיים לתובע נשמעו
19 על ידי צד שלישי כלשהו.

20

21 20. אשר לתביעה לפי חוק שוויון הזדמנויות הרי שבסעיף 2 לחוק שוויון הזדמנויות
22 מעוגן איסור החל על המעסיק להפלות בין עובדיו, בין היתר, על רקע גזע או
23 לאום או ארץ מוצא. זאת, בין היתר, בהקשר של תנאי עבודה. אי לכך, נראה כי
24 שעה שגורם הממלא תפקיד ניהולי אצל המעסיק משמיע כלפי העובד אמירות
25 משפילות המתייחסות לגזעו או למוצאו, הרי שהתנהלות זו באה בגדר הפליה
26 ומשליכה ישירות על יצירתם של תנאי עבודה לא הולמים במקום העבודה.

27

28 21. אשר לפיצוי הכספי שיש לפסוק הרי שנראה כי מדובר באמירות חמורות ביותר,
29 אשר נשמעו מצד אחראי משמרת, קרי, מצד גורם שהיה ממונה על התובע, מצד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

- 1 גורם ניהולי בכיר יחסית בנתבעת. זאת בנסיבות שבהן הנתבעת הכחישה מכל
 2 וכל אמירות אלה ואיש מטעמה אף לא התנצל עליהן. בנסיבות אלה אנו מקבלים
 3 את תביעתו של התובע לתשלום הסכום הנתבע בגין עילת ההפליה שהינה
 4 לטעמנו על הצד הנמוך בסך של 30,000 ₪.
 5
 6 22. אשר לפיצוי הכספי בגין עוגמת נפש - הרי שמדובר בפיצוי המסתמך על גרסתו
 7 העובדתית של התובע שאותה קיבל בית הדין ביחס להתנהלות האלימה שהייתה
 8 כלפיו מצד אחד המנהלים, מר מיארה. התנהלות אשר קיבלה למעשה ובאופן
 9 עקיף גיבוי מצד ההנהלה הבכירה של הנתבעת אשר לא חקרה כראוי את
 10 תלונותיו של התובע.
 11
 12 23. לאור זאת ולאור חומרת הדברים יש לקבל את התביעה ואת סכום הפיצוי
 13 הנתבע בגין רכיב זה בסך של 40,000 ₪ שהינו גם כן בנסיבות העניין על הצד
 14 הנמוך.

15

16

סוף דבר

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

24. לאור כל האמור אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע תוך 30 יום ממועד
 קבלת פסק דין זה את הסכומים כדלקמן:
 סך של 30,000 ₪ פיצוי בגין הפרת חוק שוויון הזדמנויות.
 סך של 40,000 ₪ בגין הפרת חוזה עבודה וחובת תום הלב וכפיצוי בגין עוגמת
 נפש.
 סך של 7,000 ₪ בגין הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ז, (30 אוקטובר 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 45718-03-15

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Lj'.

נטע רות, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4